

Dorpskrant
magazine

OVERASSELT

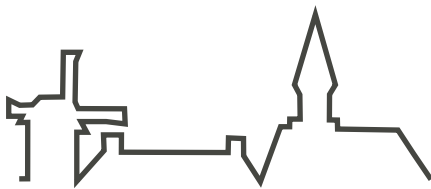
FOTO MONI ARTS

NUMMER 2

JAARGANG 8

APRIL 2024

COLOFON

REDACTIE:

Lène Creemers, Paul Mengde
Nick Egtberts, Anke Hermsen,
Mieke de Graaff en Wim
Cousijn

VORMGEVING:

Carmen van den Elsen

DRUKWERK:

Fortrass, Drukkervanderegio.nl

WAAR BESCHIKBAAR?

De Dorpskrant Overasselt is
via internet en e-mail gratis
beschikbaar. Wilt u de krant
ook via de e-mail? Stuur uw
mailadres naar:

✉ info@overasselt.info

VOLGENDE EDITIE

De volgende Dorpskrant ligt in
de week van **23 juni** op de mat.

DEADLINE

Heeft u kopij voor de
Dorpskrant? Heel graag! Mail
uw verhaal vóór **24 mei**.

✉ redactie@overasselt.info

*We behouden ons het recht
voor de ingezonden artikelen in
te korten.*

Zienswijzen van de
auteurs weerspiegelen
niet noodzakelijkerwijs het
standpunt van de redactie.

ADVERTEREN?

Tegen aantrekkelijke tarieven
kunt u uw advertentie in de
Dorpskrant laten plaatsen. Die
komt dan zowel in de papieren
versie als de digitale versie.
Voor tarieven informeert u via:

✉ redactie@overasselt.info

NIET ONTVANGEN?

Heeft u de Dorpskrant niet
ontvangen? Bel naar:

☎ 024-6222110

VAN DE REDACTIE

Voor u ligt weer een nieuwe Dorpskrant. De ene keer is de Dorpskrant wat dikker, de andere keer wat dunner. Soms staan er veel korte stukjes in en soms hebben we wat meer grotere verhalen. Het ligt er maar net aan wat een van onze redactieleden heeft onderzocht om een verhaal over te schrijven. En natuurlijk ook aan wat er door mensen uit het dorp wordt aangeleverd. En dan kijken we ook wat op dat moment actueel is om te vermelden. Sommige mensen vinden het ene artikel niet nodig, andere het andere niet. Maar er staat altijd wel voor iedereen iets in de Dorpskrant dat interessant en lezenswaardig is. Er zullen nu ongetwijfeld wel weer geluiden komen van alweer iets dat met de Tweede Wereldoorlog te maken heeft. Ja, want 'Een vergeten verhaal' is heel bijzonder, omdat er gedenkwaardige feiten belicht worden, die nog onbekend waren. Ja, want we gaan 80 jaar vrede herdenken! Dat is best wel bijzonder in deze tijd waar in zoveel landen partijen elkaar bestrijden of in oorlog zijn. Of landen waar een machtshebber de scepter zwaait en mensen geen vrije meningsuiting hebben en waar alles gecontroleerd wordt. Waar je voor het minste of geringste achter de tralies kunt belanden. Dan mogen wij hier wel in onze handen knijpen. We mopperen op alles wat er niet goed gaat in ons land. Maar misschien moeten we meer kijken naar alle goede dingen die we wel hebben. Wij hebben die vrijheid wel!

Aanvullingen & verbeteringen RECTIFICATIE DOOR HET BESTUUR VAN RVO

In het vorige nummer van februari 2024 stond in het artikel over 'heropgerichte vereniging RVO' een storende fout. In het artikel staat dat de firma Beeldtaal opdracht had gekregen een nieuw logo te ontwerpen en dat Dhr. S. Theunissen (CEO van Beeldtaal) zich werkelijk uitstekend van zijn taak gekweten heeft. Dit moet echter Beeldtaal zijn.

drukkervanderegio.nl
betaalbaar - betrouwbaar - snel

ADVERTENTIE

VELDSCHUUR OPENT WEER HAAR DEUREN

Iedereen in ons dorp kent de omgeving van de Veldschuur bij de Maas. De afgelopen jaren in de zomermaanden op zondag dé plek voor ontmoeting en gezelligheid, ook dit jaar weer! Niet zoals vroeger op de dijk maar in het weiland naast 'Den Tempel'. Elke zondag van 12.00 tot 18.00 uur. Voor elkaar en met elkaar. Vrij toegankelijk voor iedereen.

Op **zondag 26 mei** gaan we **om 12.00u.** van start in de vorm van een klein festival. Die dag treden maar liefst drie bandjes en een dansgroep op. 'Rosie's Thre' doet om 13.00 uur de aftrap, gevolgd door 'Tjazzezz' en rond 16.00 uur zorgt 'Blind Lemon' voor een spetterende finale. Vanaf die datum is er elke zondag muziek tot en met 15 september met op 2 juli 'Stripped', 9 juni 'Sweet Bourbon', 16 juni 'PEBB' en 23 juni 'Blueridge Avenue'. Voor het verdere programma kijk op de agenda van de Veldschuur www.veldschuuroverasselt.nl.

Tot dan! De vrijwilligers van de Veldschuur.

DOOR AUKE HUIJINK (NAMENS DE OTD)

OPEN TUINEN DAGEN OVERASSELT EN OMGEVING 2024

Dit jaar zullen de Open Tuinen dagen op **zaterdag 6 en zondag 7 juli** plaatsvinden **van 10.00 – 17.00 uur.**

Er zullen diverse (nieuwe) tuinen in Heumen, Nederasselt en Overasselt te zien zijn. We kunnen met trots meedelen dat dit jaar meer dan 20 tuineigenaren hun tuinplezier met u en elkaar willen delen. Elke plek is uniek! Een leuke activiteit die ook goed te bezoeken is per fiets. Houd de website www.opentuinenoverasselt.nl in de gaten voor actuele informatie en de flyer met deelnemende tuinen van 2024. Deelnemers en commissie heten u van harte welkom!

DOOR NICO AALDERING

KONINGSDAG

27 april Koningsdag op het Dorpsplein en Sterrenavond in de Zon

Kom zaterdag **27 april** a.s. naar ons Dorpsplein om weer te genieten van het oergezellige Oranje-feest ter ere van onze koning. We starten **om 10.00 uur** met het zingen van het Wilhelmus en het hijsen van de vlag. Er is weer een programma georganiseerd voor jong en oud met o.a. parade van versierde fietsen voor de allerkleinsten, jeu de boules, vrijmarkt, spelletjes, de Oranjeloop, de mega-stoelendans, de uitreiking van de SOP trofee 2024 en de 'Open Overasseltse Sjoelkampioenschappen'!!! Een afgevaardigde van de Gemeente zal om 10.00 uur de dag openen. Dit alles onder genot van een hapje of drankje met livemuziek van BigBand 6611 van de muziekvereniging KNA en Overasselts koor Engsele.

Het programma eindigt rond 12.00 uur.

Maar dat is niet alles!

Ook 's avonds is er volop vertier in Overasselt met de terugkeer van de Sterrenavond, die plaatsvindt in de Zon en begint om 20.00 uur. Hier zullen optredens plaatsvinden met Koor Engsele, Simone, Randy en Frans, en niet te vergeten de twee Motten in de oude jas. Geniet van een avond vol muziek, plezier en gezelligheid, allemaal onder begeleiding van Bigband 6611. De Sterrenavond is gratis toegankelijk. Koningsdag 2024 in Overasselt belooft een dag vol blooming Bigbandmuziek en vermaak te worden die je niet snel zult vergeten!

HERDENKINGSPROGRAMMA 80 JAAR VRIJHEID

Boekpresentatie: Leven en werken van Hend de Kleijn

Gedurende het lopende en het volgend jaar zijn er verschillende momenten waarop we stil kunnen staan bij de 80 jaar geleden herwonnen Vrijheid. Een eerste gelegenheid is er op 10 mei 2024 wanneer de biografie 'Leven en werken van Hend de Kleijn' wordt gepresenteerd in het Verenigingsgebouw. De biografie verschijnt in de cahierreeks van het Erfgoedplatform en is samengesteld door Annemieke van Lin en Cobie Stoots. De avond wordt verder opgeluisterd door het bijna voltallige koor van Villameuse, bijgestaan door enkele andere zangers, onder muzikale leiding van dirigent Guus Kuijs. Zij brengen verscheidene liederen ten gehore van de dorpsopera 'Als de rogge rijpt'. Deze dorpsopera is gebaseerd op de streekroman die Hend de Kleijn in 1962 schreef, en is eerder opgevoerd in 1986 en in 2000. De datum van 10 mei is bewust gekozen omdat de schrijver bij de gevechten op de Grebbeberg het licht in beide ogen verloor.

Na afloop van de gratis te bezoeken voorstelling kan deze bijzondere biografie voor de prijs van €17,50 worden aangeschaft.

De echte bevrijding kwam 80 jaar geleden pas met Market Garden. In de week van 14-22 september biedt het regionale programma elke dag wel speciale activiteiten. Voor Overasselt is door de organisatoren van het Erfgoedplatform en het Bevrijdingscomité een gevarieerd programma samengesteld:

- fietstocht binnen de gemeente langs de bijzondere plekken uit WOII met presentaties binnen drie musea (Kazemattenmuseum, De Lage Hof en Marishuis) op 14 september

- halve marathon tussen de beide bruggen in Grave en Heumen, die tijdens WOII van groot belang waren; organisatie is in handen van Nederasselt Gezond samen met de Raamvallei Duomarathon in het Land van Cuijk op 15 september vm
- bevrijdingsfestival in de open lucht bij de Veldschuur in Overasselt met muziek (uit '44!), poëzie en dans op 15 september nm
- presentatie over binnen de gemeente Heumen gecrashte vliegtuigen in Nederasselt (Ons Huis) door PlaneHunters Recovery Team op 16 september
- landing van parachutisten op het terrein bij het Hutsestraatje en bivak/doortocht van oude legervoertuigen en tanks met herdenkingsbijeenkomst bij het monument op 18 september
- speciale voorstelling in Filmcafé Overasselt op 19 september 20.00 uur
- muzikale ode aan de arts-verzetsman Boy Edgar door gelegenheidsband o.l.v. Pieter Engels in het Marishuis op 22 september nm
- bijeenkomsten tijdens de 4 mei-herdenkingen
- schooleducatie: gastlessen voor de groepen 7/8 van de basisscholen in het schooljaar 24/25.

DOOR MIEKE DE GRAAFF

'DE ZON', VAN KOFFIEHUIS TOT EETCAFÉ

DE ZON IN 1940 MET
BENZINEPOMP EN OVERDEKT
TERRAS (FOTO ONBEKEND)

De Verheggens

'De Zon', het vertrouwde café aan de Hoogstraat, is een van de oudste nog bestaande bedrijven van ons dorp. Als eerste eigenaar en kastelein van 'De Zon' wordt Theo Verheggen (1844-1920) in de archieven genoemd. Hij begon het koffiehuis waarschijnlijk in 1875 toen hij trouwde met Nellie Wintjes, die met haar ouders naast het koffiehuis woonde. Behalve als tapper stond Theo vermeld als winkelier (hij verkocht rijwielen), landbouwer en kruidenier. Aan de tapperij zat een zaaltje, met daarin een beugelbaan. In 1920 liet Theo boven op het lage gedeelte van het pand, aan de Kasteelsestraat, een verdieping bouwen en langs de Hoogstraat maakte hij een overdekt terras. In 1895 werd in 'Koffiehuis De Zon' de handboogschutterij 'De Vriendenkring' opgericht.

KOFFIEHUIS 'DE ZON' ROND 1900 (ANSICHTKAART)

Toen in 1894 zijn zoon Harrie werd geboren, was Theo al 50 jaar oud. Harrie volgde zijn vader al op jonge leeftijd op als kastelein van 'De Zon' en ook hij trouwde met een Wintjes, en wel met Francien. Harrie gaf het café een bijzonder aanzien door een bezinepomp te laten plaatsen, op de hoek van de Kasteelsestraat en de Hoogstraat. Veel auto's reden er in die tijd nog niet in Overasselt. Hooguit de burgemeester en de dorpsdokter konden zich die luxe permitteren. Maar de pomp nodigde langsrijdende automobilisten uit niet alleen de tank te vullen, maar ook zichzelf te trakteren op een drankje aan de toeg. En geleidelijk nam ook het autobezit in ons dorp toe.

Naast het verenigingsleven maakte ook de gemeente graag gebruik van het koffiehuis voor bijeenkomsten waar veel volk bijeen kwam. Zo werden er jaarlijks o.m. de gemeentelijke pachtgronden verdeeld en het koffiehuis diende ook als stembureau voor de verkiezingen. Een anekdote uit die tijd vermeldt dat eens een wethouder, die een automobiel bezat, vol trots de kiezers in het buitengebied aanbood om hen van huis op te halen en weer thuis te brengen, uiteraard in de hoop dat ze op hem zouden stemmen. Zo haalde hij eens een boer op van de hei en nadat deze zijn stem had uitgebracht trakteerde hij hem ook nog op een borreltje. Toen hij de man daarna voor zijn huis afzette, bedankte deze hem voor de mooie rit en het borreltje en voegde daaraan toe:

“Mar ik hè nie op oe gestemd”.

Na Harrie Verheggen nam zijn dochter Tilly, samen met haar man Henk Dinnissen (een neef van Theo Dinnissen) het café over. Zij verkochten de zaak uiteindelijk aan een echtpaar Arts uit Huisseling (een buurtschap bij Ravenstein). Deze mensen konden echter in ons dorp hun draai niet vinden en zo kwam het café al na een paar jaren opnieuw te koop te staan.

De van Eeuwijks

De gelukkige kopers van ‘De Zon’ in 1962 waren Gerard en Jo van Eeuwijk uit Rossum, waar de ouders van Jo een café hadden. Zij breidden de zaal uit zodat deze geschikt werd voor bruiloften en partijen of een koffietafel na een begrafenis. Adriaan van Eeuwijk, een broer van Gerard, kwam als eerste vanuit Rossum om in ‘De Zon’ te helpen en hij trouwde met de Overasseltse Nel Broens. Later kwam zus Riet van Eeuwijk ook helpen in het bedrijf. Zij leerde daar haar toekomstige man Theo Dinnissen kennen. In de tijd dat Gerard en Jo de uitbaters waren, is het aanzicht van ‘de Zon’ wel veranderd. De bomen vóór het café werden gerooid en het hele pand werd wit geschilderd. Toen zij in 1974 met hun werkzaamheden wilden stoppen, was het volstrekt logisch dat zus Riet en haar man Theo het café van hen zouden overnemen. Zij hadden sinds 1969, na hun trouwen, café ‘De Ster’ van Gerard en Jo gehuurd en daar 5 jaar lang ervaring opgedaan.

INTERIEUR VAN ‘DE ZON’ IN 1974 (FOTO THEO DINNISSSEN)

Theo en Riet hadden grootse plannen met ‘De Zon’. Zij maakten van het café een heus hotel, met zes kamers. En deze waren meestal wel bezet. Personeel van bedrijven die bezig waren met de aanleg van wegen of leidingen of mensen van de Ruilverkaveling waren, bij een meerdaagse klus, maar wat blij dat zij zo dicht bij hun werk in Hotel ‘De Zon’ konden overnachten. De maaltijd gebruikten zij ‘s avonds samen

met het gezin van Theo en Riet. Theo breidde het café uit, zorgde binnen het pand voor een betere woonruimte, een moderne keuken en een grotere zaal. ‘De Zon’ was intussen een thuishaven voor o.a. carnavalsvereniging ‘De Strandjutters’, de biljartclub, de dartclub, de BOB-band, tafeltennisvereniging OTTV, de Volksdansgroep en de Brandweer. Handboogschutterij ‘De Vriendenkring’ vierde er in 1995 nog haar honderdjarig bestaan, maar bloedde daarna helaas dood. Theo en Riet kregen twee zonen, Joy en Dielke. Beide kozen zij voor het werk in de horeca, maar niet in café ‘De Zon’

1994 OVERDRACHT VAN ‘DE ZON’ (FOTO JEAN SMEETS), V.L.N.R. THEO DINNISSSEN, JOHN VAN EEUWIJK, RIET DINNISSSEN-VAN EEUWIJK EN CARLA VAN EEUWIJK

Als opvolger van Theo en Riet Dinnissen kwam John van Eeuwijk aan het roer van het café. John is een zoon van Gerard en ‘neefje’ van Riet. Samen met zijn vrouw Carla had hij een café in Overloon. Zij wilden graag een eigen bedrijf hebben, maar konden de zaak waar zij werkten niet kopen. In 1995 kwamen zij met Theo en Riet tot overeenstemming om ‘De Zon’ over te nemen. Theo en Riet waren na 5 jaar ‘De Ster’ en 21 jaar ‘De Zon’ te hebben uitgebaat wel toe aan wat meer vrije tijd. Hun nieuwe huis, dat vlak naast het café in aanbouw was, was bijna klaar.

John was zelf in ‘De Zon’ geboren en later zouden ook zijn zonen daar ter wereld komen. Zoon Toby zag het levenslicht in het drukste weekend dat zij in al die jaren hebben gekend. Carla stond met de eerste weeën nog achter de tap. Zoon Puck werd geboren tijdens de kermis, bij het optreden van de ‘Band zonder Banaan’. Dat maakte zoveel lawaai dat moeder Carla en de pasgeborene lagen te trillen in het kraambed. John en Carla maakten van de hotelkamers drie appartementen. Daar hebben heel wat jonge mensen uit ons dorp in de loop der jaren gewoond. In het café boden zij snacks en eenvoudige lunches aan. Hierdoor kreeg ‘De

Zon' al meer de allure van een eetcafé. In de twaalf jaar dat John en Carla daar de scepter zwaaiden, kwam er steeds meer leven in de tent. Carnavalsvereniging 'De Strandjutters' was gestaag gegroeid en vierde daar al haar carnavalsactiviteiten. Er kwamen jongeren uit het dorp om te oberen en dat trok weer andere jongelui aan om daar het weekend te vieren. De kermis, die een beetje was ingezakt, werd nieuw leven ingeblazen door optredens van bekende artiesten als Jan Smit, de 3J's, Jannes, Jacques Herb en Arne Jansen. Voor de jeugd werden dan 'schuimpartijen' georganiseerd, waarbij de tent gevuld werd met schuim. Tijdens de Vierdaagse werden in de zaal slaapplaatsen gemaakt voor de brandweer van Westland. Voor hen werd een massagepost ingericht, maar zodra dat bekendheid kreeg kwamen daar natuurlijk ook andere wandelaars op af.

Na twaalf intensieve jaren vonden John en Carla het welletjes. Zij waren dag en nacht bezig met hun bedrijf en wilden ook wel eens tijd voor zichzelf. Zij besloten 'De Zon' te verkopen.

'DE ZON' IN 2024 (FOTO RONALD JANSEN)

Ronald Jansen

Ronald Jansen nam in 2009 het stokje over van John en Carla. Ronald werkte al vanaf zijn 15de in de horeca en had de hotelschool doorlopen. In 2008 was hij toe aan een eigen bedrijf. De horeca makelaar attendeerde hem op 'De Zon'. Maar Ronald had nog nooit van

Overasselt gehoord. Tijdens het lopen van de Vierdaagse kwam hij vlak langs het café en wat hij zag beviel hem wel. Op de dijk, op weg naar Grave, liet hij de makelaar weten dat hij wel belangstelling had en een kijkje wilde nemen. En zo werd Ronald Jansen, vlak na de carnaval van 2009, de nieuwe kastelein van 'De Zon'. Inmiddels runt hij ons dorpscafé alweer 15 jaar, samen met zijn partner Maarten Kroes. Ronald wilde, als ervaren kok, vooral het eten in zijn café naar een hoger plan brengen, maar de combinatie van dorpscafé, met soms lawaaiig publiek en een restaurant, waar mensen rustig willen eten, is geen vanzelfsprekende mix. De coronaperiode bracht eigenlijk de oplossing. De mensen konden geen frietje komen eten in het café, maar men kon wel een maaltijd komen afhalen. Ronald liet folders drukken waarop hij afhaalmenu's aanbood en liet deze huis-aan-huis verspreiden. Dat liep zo goed dat, ook na deze voor de meesten toch vooral nare periode, men voortaan in het café van een goede maaltijd kan genieten. Het 'eetcafé' was geboren. Inmiddels bieden Ronald en Maarten een kaart die niet onderdoet voor die van een goed restaurant.

In diezelfde coronaperiode ontstond ook het idee om een slijterij aan het café toe te voegen. Hierin vind je, naast de gebruikelijke dranken, 650 soorten speciaal bier. Maar de kroeg en de zaal blijven even belangrijk. Veel verenigingen zijn er nog steeds gehuisvest en ook de evenementen die in 'De Zon' op touw worden gezet liegen er niet om. Jaarlijks wordt er een Hollandse Avond, een Speciale Bierdag, Oktober-fest en Sterrenparade georganiseerd en twee keer per jaar een Tribute-party. En vorig jaar werd nog een diner dansant georganiseerd in samenwerking met popkoor 'Splendid'. We kunnen vaststellen dat ook na 149 jaar dorpscafé 'De Zon' nog springlevend is.

DORPSPLATFORM OVERASSELT...

wil initiatieven steunen die de leefbaarheid in Overasselt bevorderen.

Heb je goede ideeën laat het weten.

Wil je ons steunen, wordt dan lid voor maar 5 euro per jaar.

www.dorpsplatformoverasselt.nl

info@dorpsplatformoverasselt.nl

Foto: Bart Nis

Foto: Bart Nis

AGRARISCH
MUSEUM

De Lage Hof

Ambachten *in werking*

10.00 - 17.00 uur

Op zeven zaterdagen in 2024 zijn naast de presentatie van onze museale collectie ook de timmerwinkel, de smederij, het karnhuis, het bakhuis, de imkerij en bijvoorbeeld het weefgetouw bememd door onze ambachtsmensen en dus actief in werking.

Rekening houdend met de seizoenen bieden we een actief programma aan dat voor jong tot oud boeiend is. Elk heel uur is er een rondleiding door een museumgids. De laatste rondleiding start een uur voor sluiting.

Ambachten *in werking* in 2024 is op elke 3^e zaterdag van de maand:

20 april

15 juni

17 augustus

19 oktober

18 mei

20 juli

21 september

Foto: Bart Nis

Foto: Bart Nis

DE OPMERKELIJKE REIS VAN EEN KERSTBOOM

Als je als kerstboom op de wereld komt, sta je de eerste jaren op een vaste plek en zie je maar weinig van de wijde wereld. Je gaat je eerst wortelen en langzamerhand groei je steeds groter, want je wordt goed verzorgd. De takken krijgen vorm en je hoopt maar dat je aan de idealen van een geweldige kerstboom gaat voldoen. Uiteindelijk zie je allerlei mensen, zo rond de periode van eind november en half december, om je heen die met een spade jouw soortgenoten kritisch bekijken. “Die heeft geen mooie kleur, bah te veel kale plekken, daar past geen piek in en deze is de naam kerstboom niet waardig”.

Dan voel je plotseling alle ogen op je gericht en komen ze steeds dichterbij. “Nou wat een knap boompje staat hier, dat past wel op de kerst catwalk, daar zullen de ballen zich op verheugen en de piek heeft nu al kriebels”. Koud staal voel je langs je wortels glijden en hier en daar een pijnscheut en schieten de tranen licht in je naalden. Maar je weet dat je bent verkozen tot de ideale boom en dan kan een beetje pijn misschien wel lekker zijn. Warme handen schuiven een mooi net om je heen en heel voorzichtig word je naar de auto gedragen. En wat zal nu de bestemming van je eerste en waarschijnlijk ook laatste reis zijn? Een vriendelijke familie was op zoek naar een mooie kerstboom en die moest het schoolplein in Overasselt versieren tijdens de kerstdagen.

Maar de boom mocht langer blijven, want hij kreeg al snel weer nieuwe wortels en hij proefde de vruchtbare aarde aan de Koningin

Julianastraat. Dagelijks zag hij de vele kinderen om zich heen en hij voelde zich thuis met zoveel warmte en aandacht voor zijn prachtige groene kleur. De feestdagen gingen voorbij en dat hij een paar weken niemand meer zag was even lastig, maar daarna waren ze er allemaal weer en voelde hij zich gelukkig in het zonnetje op het schoolplein. Zijn bestemming stond vast en de reis was de moeite waard geweest.

Maar het liep anders en de vredige rust werd wild verstoord in een carnavalsnacht in het jaar 2023. Plots zag hij schimmen, hoorde luid gelach en voelde koude handen die wild aan zijn takken trokken. Er was geen houden aan en de wortels verloren hun grip, en plotseling zweefde de kerstboom door de lucht. Niet veel later vloog een deur open en waren er, naast luide carnavalsmuziek, vele handen die hem vastgrepen en als een dolle werd hij door de kroeg gesmeten. Takken braken af en zijn lot werd bezegeld met een duw in een container, waar de kerstboom met stille trom verdween, en de reis was over.

Een gat in de grond op het schoolplein was de stille getuige van het voorval, wat toch een behoorlijke impact had op niet alleen die vriendelijke familie maar ook de kinderen en de schoolleiding. Uiteindelijk bereikte dit verhaal cv ‘de Strandjutters’ en hoewel het niet aangetoond was dat iemand van de vereniging dit op zijn geweten had, voelde zij zich toch verantwoordelijk. Het toeval was dat de nieuwe Prins, die gekozen werd, een hovenier is en hij kerstbomen tot zijn favorieten rekent. Guus Peeters Weem zag zijn kans opdoemen op de vrijdag voor het carnaval, inmiddels al 2024, want dan mocht hij als Prins de school bezoeken. Via zijn vader Noud werd een nieuwe kerstboom geregeld en werd deze op dezelfde plek geplant en werd er weinig ruchtbaarheid aan gegeven. Maar de directrice van school ‘de Zilverberg’ was deze spontane actie niet ontgaan en zij bedankte Prins Guus en de vereniging voor dit mooie gebaar.

Lieve carnavalisten, een kerstboom op dinsdag in het café is een mooie traditie, maar blijf met je poten van de kerstboom op het schoolplein af!! Het SOP versiert het dorp met de feestdagen met vele bomen en reserveer daar dan een boom, maar zonder die kerstboom is het sowieso toch wel heel gezellig bij Ronald en Maarten in de Zon.

SNOEIEN BOVEN DE OPENBARE RUIMTE MOET!

Het is nu bijna eind april en de natuur is inmiddels bijna ontploft. Ook de gemeente heeft het er erg druk met snoeien en onkruid wieden, net als heel veel van onze inwoners. Een grote zorg hierbij is vooral het bijtijds en voldoende snoeien van hagen en tuinafscheidingen, vooral die hagen en struiken langs de weg, het trottoir en de fietspaden. Al het overhangend groen moet tot een hoogte van ongeveer drie meter recht boven de perceelgrens door de aanwonenden verwijderd worden. Juist om alle andere weggebruikers een onbelemmerde doorgang te verlenen!! Net als eerdere jaren wijst de gemeente ons op onze eigen verantwoordelijkheid. Kijk eens op de site van de gemeente naar 'hinderlijk groen', daar vindt u ruim voldoende informatie. Nog steeds zijn er inwoners die deze verantwoordelijkheid niet goed aankunnen, zelfs bijna negeren.

Hieronder ziet u een gedeelte uit de brief die de gemeente verstuurt aan inwoners die duidelijk tekort schieten in het snoeien van hun tuinafscheiding.

Groen uit uw tuin hangt over de grens van uw perceel. Dit geeft overlast. Misschien stond u hier niet bij stil of bent u er nog niet aan toegekomen om dit groen te onderhouden. We vragen u om op korte termijn het overhangende groen te snoeien. Zo blijft uw leefomgeving netjes en voor iedereen goed toegankelijk. Vanuit uw tuin hangt de beplanting over de straat, fietspad of trottoir en daar hebben voetgangers of andere weggebruikers last van. Ook kan het gevaarlijke situaties veroorzaken. Het groen kan de waterafvoer verstoppen waardoor water bij stortbuien minder goed weg kan. Of straatverlichting raakt verstopt achter het groen.

We vragen u om het groen op korte termijn, binnen drie weken, terug te snoeien. U moet het in ieder geval zover terug snoeien dat er niks meer buiten uw tuin groeit. Verder terug snoeien mag natuurlijk ook.

Wat als gemeentelijk groen overlast geeft? Wij proberen als gemeente de paden en wegen zoveel mogelijk vrij te houden. Het gemeentelijk groen is onze verantwoordelijkheid en Dar onderhoudt dit voor ons. Ziet u een situatie waar gemeentelijk groen overlast of gevaar oplevert? Laat het ons dan weten via www.verbeterdebuurt.nl of door de app te downloaden.

Natuurlijk komt het voor dat inwoners niet (meer) in staat zijn om het nodige snoeiwerk zelf uit te voeren. Gelukkig zijn er voldoende hoveniers en andere klusbedrijven die hierbij een handje kunnen helpen. Ook bij het opruimen van te grote hoeveelheden snoeiafval kan de gemeente een rol spelen. Als het echt niet anders kan kunt u een melding doen bij 'verbeterdebuurt.nl' die dan de gemeente op de hoogte stelt. En als u dan snoeit op zo'n 15 centimeter binnen de perceelgrens, dan kan de heg ook nog mooi, fris en groen aangroeien.

SLECHTS 50% VAN HET TROTTOIR IS HIER BRUIKBAAR!

MOOIE HERINNERINGEN 50 JAAR TENNISSEN BIJ LTVO

In 1973 kwamen wij met twee kleine kinderen in Overasselt wonen. Onze huisarts, dokter Vorstenbosch gaf mij het advies om meer te bewegen. Hij zei: "We gaan een tennisclub oprichten, is dat iets voor jou?" Ik dacht: nou ja, ik ben al 30, maar ik kan het altijd proberen toch? Zo werd ik lid van LTVO.

Een voortvarend bestuur met als eerste voorzitter Jo Vorstenbosch, Mieke de Graaff en anderen, hebben hun best gedaan en LTVO was een feit. We begonnen met 2 gravelbanen (banen 1 en 2) en een houten keetje als clubhuis, klein maar gezellig. Er kwamen statuten en een clubreglement. Ook de kledingvoorschriften waren vastgelegd in dit reglement: witte tenniskleding, wit shirt, wit rokje, witte sokken, witte schoenen. We hadden ook witte ballen. Ik kocht een houten racket met darmbespanning. Kwam er regen dan moest je stoppen, want de bespanning kon knappen. Om krom trekken te voorkomen moest er na afloop een houten spanner om je racket heen.

Veel vorderingen maakte ik dat eerste jaar niet. En ik moet zeggen: ik vond er geen bal aan. Ik werkte, had het druk en je moest iemand zoeken om mee te spelen. Dat eerste jaar was voorbij voordat ik enige kennis had van tennis. Toen in april het 2e seizoen begon, schreef ik me toch in voor het lentetoernooi. Ik eindigde als laatste en won de poedelprijs, een citruspers, die ik nu 50 jaar later, nog steeds gebruik. Ik leerde gelukkig snel meer mensen kennen, het was erg gezellig. Er kwamen een zandbak en een speelhuisje voor de kinderen. We hadden tennisles, sloegen wat balletjes, dronken koffie of sherry, maar ik bakte er nog steeds niets van. Dat was ook niet belangrijk. Toch ging ik meedoen aan de huisvrouwencompetitie op woensdagochtend, district Peel en Maas. Eerst de kinderen naar school en vier dames in keurige witte rokjes vertrokken dan naar Ottersum, Gassel, Overloon of Cuijk. Altijd was er eerst koffie met cake, we speelden twee damesdubbels, dachten na afloop, en dan snel naar huis voor de kinderen. Later maakte ik toch vorderingen en werd zelfs fanatiek. Ik ging meedoen aan de donderdagavond- en later de vrijdagavond competitie. Samen met Hans van Lanen, Ben Arts, Chris Gerats en Herman Keltjens werden we eens kampioen en ik kreeg zelfs speelsterkte 6 (maar intussen is dat flink gekelderde). We hebben veel plezier gehad en het werd altijd nachtwerk.

KAMPIOENSCHAP DAMES DUBBEL D1 AFDELING PEEL EN MAAS OP DE FOTO: ANNIE VAN HAREN, TRUUS HOOGVELD, GERDA V.D. HOOGEN, HUBERDINE OOSTERBAAN, RIKY VAN IPEREN EN ANNIE VAN LEUKEN

Ieder lid was verplicht om vrijwilligerswerk te doen en ik hielp in de jeugdbegeleiding. Elke woensdagmiddag kwamen alle kinderen op de baan voor de bal- en slagvaardigheidstraining. Henk van Hout had daarvoor een schema gemaakt en wij moeders hadden ieder een groep kinderen. Ze kregen een glaasje ranja na afloop en een 'balvaardigheidsdiploma'. Daarna kwam ik even in de barcommissie en toen in de toernooicommissie. Er waren veel toernooien: lentetoernooi, zomertoernooi, herfsttoernooi, jeugdtoernooi, echtparentoernooi, open toernooi en de jaarlijkse clubkampioenschappen. We deden aan alles mee, wat hadden we het druk. De hele winter lag het tennissen stil, met het lentetoernooi begon het seizoen weer. Er waren zoveel inschrijvingen voor dat toernooi, dat we al op vrijdag moesten beginnen om iedereen te kunnen plaatsen. Men was het hele weekend onder de pannen.

Ik deed ook de ledenadministratie en voor het eerst ploeterde ik op een computer, een hele grote machine, de Commodore. Dat was nieuw en daardoor heb ik ook veel geleerd. We hadden op een gegeven moment meer dan 300 leden, waarvan 100 jeugdleden. De leden kwamen o.a. uit Grave, Wijchen, Nijmegen en Malden want overal waren wachtlijsten bij de clubs, maar bij LTVO kon je nog terecht. Anjes van der Zanden en Teun Megens kwamen zelfs daardoor in Overasselt wonen.

Er waren intussen 4 gravelbanen die elk voorjaar keurig werden onderhouden door de familie Thelosen, nadat Toon van de Ligt de lijnen er weer in had gelegd. Wij moesten zelf na elke partij de banen vegen en bij droogte sproeien. Een nieuw clubgebouw was intussen gerealiseerd, door architect Piet Nijs, met heel veel hulp van ijverige leden. Er kwam een Open Overasselts Toernooi en daar zat ik jarenlang in de commissie. Elk jaar een groot feest en de baromzet draaide geweldig. Bijna 15 jaar lang was mijn man, Martin, de voorzitter van de club. De vergaderingen waren dikwijls thuis aan de keukentafel en als 'vrouw van' maak je de beslommeringen, de hoogtepunten en het reilen en zeilen wel mee.

Het clubgebouw werd uitgebreid met een bestuurskamer, de gravelbanen werden omgezet naar kunstgrasbanen, er kwamen een oefenkooi, een vijfde baan en een jeugdbaai bij. De zandbak en het speelhuisje moesten helaas wijken. De overgang naar kunstgrasbanen was een erg spannend gebeuren, niet iedereen was daar blij mee. Maar de plannen gingen door, zo kon er ook in de winter worden doorgespeeld. Onze kinderen vroegen in die tijd of wij nog andere kleding hadden dan tenniskleding. Als wij niet thuis waren vonden ze ons wel in het clubgebouw.

Voor de jeugdleden was er elk jaar een tenniskamp. Een weekend met overnachtingstenten en heel veel spelletjes. Zelfs appelboer Wagenberg werd ingeschakeld om met tractor en appelkarretjes vol met kinderen over de dijk te rijden. Wat een feest was dat. Onze kinderen tennisten ook en beurtelings met andere ouders deden wij de begeleiding naar de competitie e.d. Er was ook een uitwisseling van onze jeugd met een club in Hongarije.

Martin en ik speelden eigenlijk nooit samen, maar wij wonnen wel een keer het Echtparentoernooi. Het jaar daarop verloren we van Wil en Harrie van Langen en moesten de trofee overdragen. Ook in het mini-maxi toernooi hebben wij met onze kleinkinderen kunnen spelen.

ECHTPARENTOERNOOI 2007 MARTIN EN ANNIE VAN LEUKEN

DOOR CHARLOTTE VERHEES

'WEGWIJS', CONCERT VAN EEN VOOR TWAALF

Het programma is een avontuurlijke mix van componisten uit alle tijden. U hoort werken van Gesualdo, Purcell, Verdi, Sors (Spanje), Holmboe (Denemarken), Bäck (Zweden) en Stanford (Ierland). Het koor zingt hoopvolle muziek die ons de weg wijst naar het paradijs, de liefde en vele andere bestemmingen. Gastdirigent is de getalenteerde Tobias Seguro Peralta. Hij was te zien en te horen in de Nederlandse speelfilm Zee van Tijd. U kunt hem op TV gezien hebben bij Maestro, Matthijs gaat door en De tiende van Tijd.

Zondagmiddag 2 juni 2024, Antonius Abt Kerk Overasselt, **aanvang: 15.30 uur.**

Entree: vrijwillige bijdrage, drankje na afloop. Lees meer op www.eenvoortwaalf.nl

GASTDIRIGENT TOBIAS SEGURO PERALTA >

Oeps.. foutje!

Dit zijn de gft-containermissers

Kattengrid

&

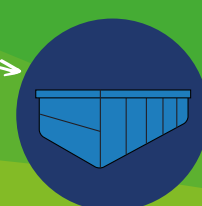
Uitwerpselen van dieren

Restafval

Hout

Grof afval

GFT DAAR
WINNEN
WE MEE!

VERTEL EENS

Bibliotheek Overasselt organiseert samen met Woord en Beeld en de Beeldbank een ochtend over het boerenleven en de sport op **vrijdag 26 april 2024** van **10.00 – 11.45 uur**. We nodigen u uit om aan de hand van oude foto's met elkaar in gesprek te gaan over het BOERENLEVEN en de SPORTVERENIGINGEN van vroeger.

10.00 ontvangst met koffie en thee. Op de tafels liggen foto's over de tijd dat het koren nog in schoven op het land stonden. De boerenjongens roggeproefvelden aanlegden en er gewerkt werd met paardenkracht en het meeste boerenwerk handwerk was. En foto's van ONA, WDT (de

Worsumse Doeltrappers) sportmanifestaties van de RK Jonge Boerenstand, de paardenvereniging St. Walrick. 11.00 Pauze, daarna verhalen en discussie en om 11.45 Einde.

Toegang gratis. Graag opgeven! I.v.m. het klaarzetten van de stoelen via thea.dinnissen@gmail.com of 024 6221672

Heeft u zelf nog foto's over deze of andere onderwerpen, breng ze mee dan scannen wij ze en plaatsen wij ze mettertijd op de Beeldbank.

VERGETEN MUZIEK 14

Deze keer de Amerikaanse zanger en componist Randy Newman. De eerste LP die ik van hem kocht, 'Sail Away' uit 1972, is wat mijn betreft nog steeds zijn mooiste en consistentste, op de hielen gevolgd door 'Good Old Boys' (1974) en 'Bad Love' (1999). Newman is vooral bekend geworden met het nummer 'You've got a friend in me' uit de film Toy Story (1995). Maar schreef ook 'You can leave your hat on', gezongen door o.a. Joe Cocker en 'Mama told me not to come', in de jaren 60 een hit voor Three Dog Night en later met Tom Jones & Stereophonics. De teksten van Newman blinken uit door satire en ironie, waarin hij vooral zichzelf en zijn eigen land op de hak neemt, zoals in 'Political Science': 'No one likes us, I don't know why, We may not be perfect, But heaven knows we try, But all around, Even our old friends put us down, Let's drop the big one, And see what happens.' Of luister naar 'It's money that matters', 'But I got a great big house on the hill here, great big blonde wife inside it, great big pool in my backyard, another great big pool beside it..' Grappig is dat Newman vooral in Nederland zeer

gewaardeerd wordt, in Amerika duidelijk minder, al noemde Bob Dylan hem ooit de grootste songwriter van de eeuw. Ik hou vooral van zijn romantische kant, luister naar 'I Miss You', 'My Country', 'Falling in Love' en 'He give us all his love'. Newman heeft voor een kleine 30 films de muziek geschreven o.a. Ragtime en Monsters inc. en 12 LP's gemaakt. Ik hou van LP's die je heerlijk achter elkaar kunt draaien, maar soms heeft Newman plots een zeer dissonant nummer ertussen zitten, dus heb ik op Spotify een playlist samengesteld met wat mij betreft zijn mooiste liedjes. Veel luisterplezier.

De PR-commissie (bestaande uit Oda Vorstenbosch, Ida van As en ik) maakte elke maand een Nieuwsbrief. Alle wetenswaardigheden, toernooien, uitslagen en nieuwtjes werden door ons uitgetypt, plaatjes geknipt en geplakt, gedrukt en geniet. We bezorgden ze per fiets of lopend bij de leden aan huis. We maakten elk jaar een Jaarboek met daarin alle adressen en telefoonnummers van de leden. Het werd in veel gezinnen als telefoonboek gebruikt. Nooit van een privacywet gehoord. Ik verzorgde destijds de persberichten naar de krant en de plaatselijke Regiodiek. Nog even gingen we met de Nieuwsbrief digitaal, maar dat werd geen succes. Het was vooral voor ouderen erg wennen. Daarvoor in de plaats kwam toen de website, die door Mario Schoenmakers werd bijgehouden.

De Clubkampioenschappen waren erg in trek, het duurde 1-2 weken. Elk lid deed daaraan mee, in zowel de enkel- als dubbelkampioenschappen. Er zat in het

DOOR NICK EGTBERTS

NOG EEN MONUMENT!?

In 2008 vierde OVB zijn 50 jarig bestaan. Dat jaar speelden de jongens voor het eerst en helaas ook voor het laatst in de tweede klasse, voorwaar een uniek hoogtepunt in de geschiedenis. Vanwege het jubileum ontstond het idee om een grote voetbal te maken die als symbool een herinnering zou blijven aan dat jaar.

Wie maakte de bal?

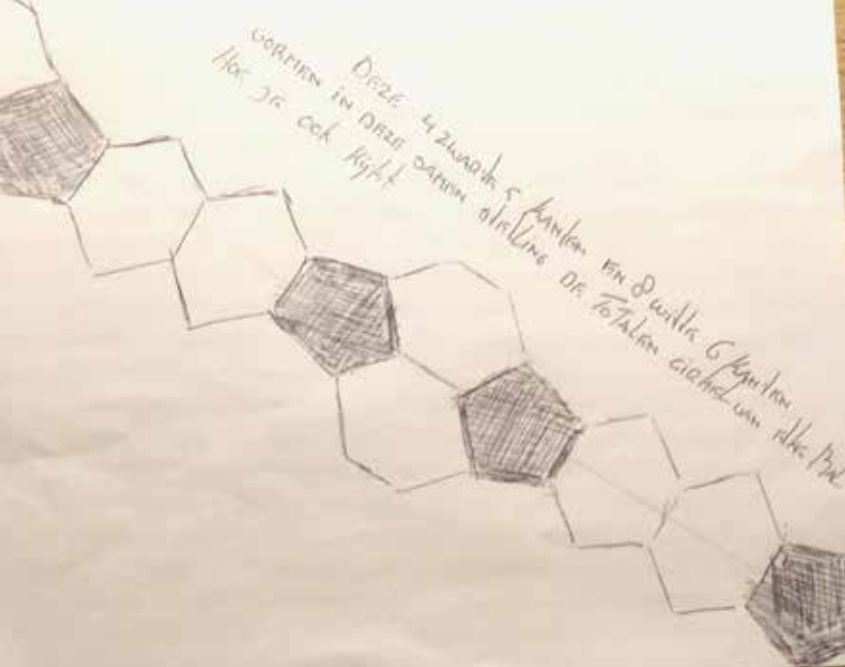
finaleweekend een umpire (arbiter) op de stoel en het ging allemaal erg officieel. De HDK, Heumense Dubbel Kampioenschappen was een nieuw fenomeen en later kwam daar nog de HDK-50 plus bij. Ook in die commissie heb ik mijn aandeel geleverd, want het was leuk om ook buiten je eigen club bezig te zijn. Er werd een week lang op alle tennisbanen van de gemeente Heumen gespeeld. Er zijn veel vriendschappen door ontstaan. De Eendagstoernooien, door Astrid Hoogveld opgezet, zijn nog steeds een groot succes.

Een paar leden staan na 50 jaar nog wekelijks op de baan en krijgen het balletje nog steeds over het netje. We hoeven niet meer fanatiek, maar gaan voor de gezelligheid en voor de koffie. Er zijn nu padelbanen aangelegd, er komen nieuwe leden, er komt een nieuwe naam. De club gaat een mooie toekomst tegemoet. 50 jaar LTVO: Wat een geluk dat we samen met oprichters en leden van het eerste uur dit jubileum kunnen meevieren.

De in Overasselt geboren en getogen Geert Janssen, die sinds 1990 woont op de Hamelberg, heeft indertijd aangeboden om dit project te realiseren. Geert is een zoon van Gradus Janssen en Anna van de Burgt, toen woonachtig aan de Oude Kleefsebaan 12, en geboren op 5 januari 1957 als zevende van de uiteindelijk 9 kinderen. In 1975 begon hij als metselaar en vanaf 1988 werkte hij bij Theo Peters. In november ging hij met pensioen, maar eigenlijk werkt hij nog steeds bij Peters, nu bij Joep. Wat er dan veranderd is? Hij gaat niet meer als het regent of als hij echt geen zin heeft, verder blijft alles voorlopig het zelfde. Op welke klus kijkt hij met het meeste plezier terug? Dat is toch de restauratie van de kerk geweest, want dat is echt het mooiste gemetselde gebouw van ons dorpje. Waar hij het meest van genoten heeft als bouwvakker: drie keer zelf een huis gebouwd, eerst een voor zijn dochter, daarna de verbouwing van het huis van en voor zijn zoon en tot slot zijn eigen gebouwde nieuwe huis waar hij nog heel lang van hoopt te genieten.

En nu de voetbal!

Als je zo'n bal goed bestudeert zie je 12 zwarte vijfhoekige vlakken. Voor de rest zijn het witte vlakken, zeskantig, 20 stuks. In de omtrek van de bol vinden we 2 keer 2 hele witte vlakken, 4

zwarte vlakken en 2 keer een wit vlak. Dat ziet er dan uit als op bovenstaande tekening. Met de koppenmaat van 11 centimeter kom je dan via een niet zo ingewikkelde rekensom op een omtrek van 578 centimeter. Bij deze omtrek hoort een doorsnede van 184 cm. (2de klas middelbare school sommetje). Als je goed kijkt naar de foto's zie je dat de witte vlakken 6 stenen breed zijn en de zwarte 5 stenen breed.

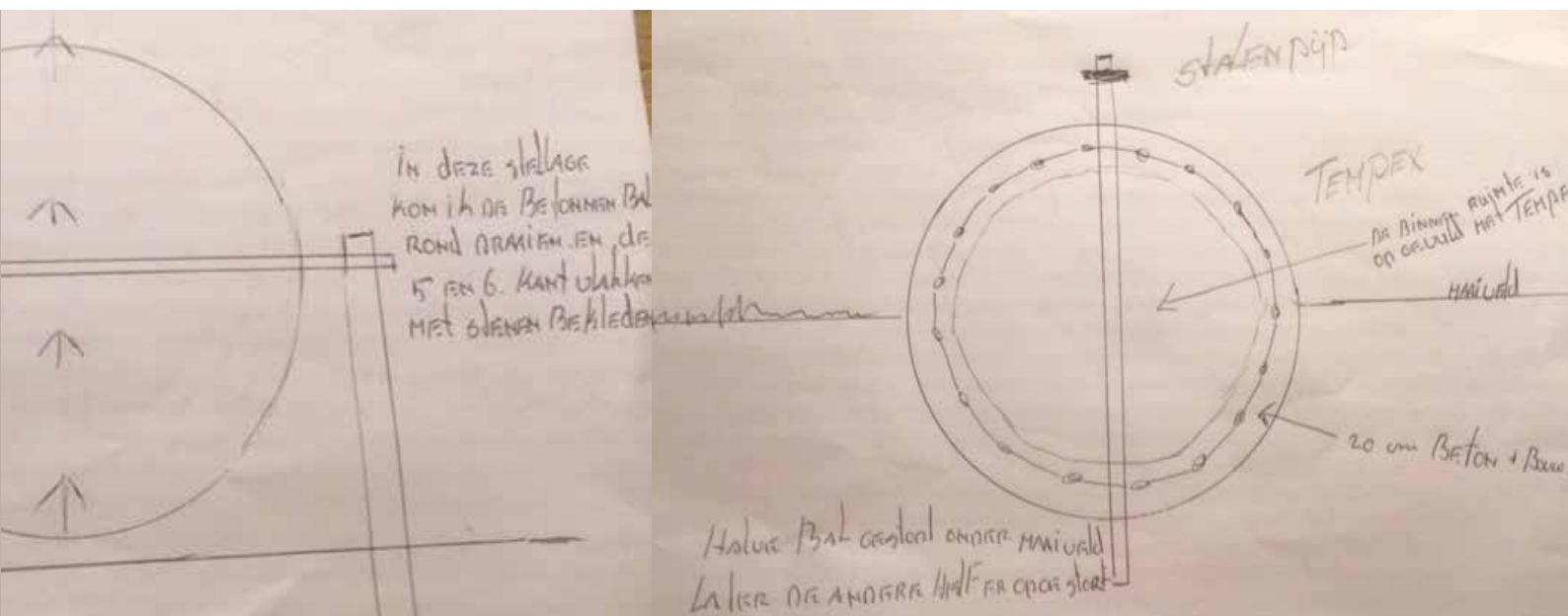
En hoe moet dat dan gemaakt worden?

Geert heeft in zijn tuin een gat gegraven met een omtrek van 5,78 meter en een diepte van 82 centimeter, de vorm van een halve bol. Deze vorm is bekleed met gewapend beton en daarna opgevuld met tempex. En zo ontstond dus de eerste halve bol. De doorsnee van die halve bol is dus 184 centimeter. Vervolgens wordt er nog zo'n bol er bovenop gemaakt. Eerst de tempex, waarna deze bol wordt voltooid met een laag gewapend beton. Er dwars doorheen gaat een stalen pijp die aan beide kanten een stuk uitsteekt. Hieraan kan de hele bal opgehesen

worden en op een eigen gemaakte stelling worden gelegd waarna de gehele bol bekleed kan worden met bakstenen.

Toen dit klaar was is hij geverfd, de 12 zwarte vijfhoeken waren al zwart door de gebruikte stenen en de rest is wit geschilderd. Alles bij elkaar woog dit 4000 kilo. Op een grote aanhanger met een bodem van zand is de bal vervolgens vervoerd naar De Passelegt en op zijn sokkel gehesen. Een stuk van de uitstekende pijp is in de sokkel geschoven terwijl het andere stuk aan de bovenkant werd afgeslepen waarna de laatste steen werd ingemetseld. Geert is nog steeds trots op zijn bouwwerk en de bij dit artikel getoonde tekeningen zijn van zijn hand. Zo werden indertijd bij dit soort bouwwerken de tekeningen gemaakt. Soms op papier maar ook vaak op een plankje dat toevallig voorhanden was. Misschien moet er een herdenkingsplaat komen om de aanleiding van dit monument voorgoed vast te leggen.

Opmerking: We zijn nog op zoek naar een foto van het vervoer van dit bijzondere object.

FIGUURZAGEN VOOR KINDEREN

Sinds kort heeft Buurderij De Lage Hof er een nieuwe activiteit bij: figuurzagen voor kinderen tijdens een kinderfeestje of gewoon als gezellige doe-middag!

We hadden een gesprekje hierover met Gerrie Kersten, coördinator van deze activiteit en vrijwilliger bij de timmerwinkel van de Buurderij. Op de vraag hoe dit idee tot stand is gekomen vertelt Gerrie: “Het figuurzagen is al enkele jaren een vaste kinderactiviteit o.a. tijdens onze kerst- en voorjaarsmarkten. Kinderen staan dan in de rij om er vol overgave aan mee te kunnen doen, met de hulp van hun (groot)ouders. Daarnaast is het een vast onderdeel geworden tijdens de logeerpartijen van mijn eigen kleinkinderen vanaf hun 6e levensjaar. Voeg daarbij het streven van de Buurderij om de jeugd (onze toekomst) meer bij het museum te betrekken, dan was dit een logische stap.”

We willen natuurlijk graag weten wat de kinderen op zo'n doe-middag kunnen verwachten en krijgen een uitgebreid antwoord van Gerrie. “Na een hartelijk ontvangst met limonade en wat lekkers gaan we naar de timmerwinkel waar een korte instructie gegeven wordt, o.a. over het zagen. Zo wordt eerst het figuurtje op hout getekend en vervolgens uitgezaagd en geschuurd. Het papieren figuurtje wordt op het houten figuur geplakt en op de achterkant

komt een stukje dubbelzijdig plakband. Met gemak kunnen de kinderen 3 tot 5 verschillende figuurtjes maken en mee naar huis nemen. Elk figuurtje is ongeveer 6 x 7 cm.”

Veel volwassenen hebben wel goede herinneringen aan het figuurzagen van vroeger, behalve dat het zaagje telkens brak, maar daar hoeven de kinderen volgens Gerrie zich geen zorgen om te maken. “Tegenwoordig gebruiken we andere zaagjes en dunner en zachter hout.” De kinderen kunnen kiezen uit 42 verschillende afbeeldingen, maar ze mogen zelf ook ideeën aandragen.

Gerrie vindt het prettig als belangstellenden zich op tijd aanmelden, bij voorkeur zo'n 3 tot 4 weken voor de gewenste doe-middag of kinderfeestje. De kosten zijn € 10,- per kind. Dat kan via info@buurderijdelagehof.nl.

KOOS VAN CASTEREN

Wie kent hem nog? In de jaren 70 en 80 reed hij op zijn transportfiets en fietskar rond in Overasselt en omgeving. Om zijn klanten te voorzien van biologisch dynamisch geteelde groente. Theo Dinnissen heeft er in 2008 een gedicht over geschreven. De foto is van 1972.

Koos die kruiden over zien låând
Mit un kruiwaage biologisch grei
Daornao opwèg naor zien klåânt
Dan zagde pas, dettie in zien hum was en blij
Op un ouw transportfiets dur wiend en rèège
En docht ik, wha hoalt dieje mins toch in zien bol
Assik um dan kwam tèège
Vroeg ik me altied af, duuttie dèt nou vur zien lol

TvSjef

FOTO FAMILIE VAN CASTEREN

DOOR TANJA VAN DIJK

VOORLEESWEDSTRIJD SCHOOL DE ZILVERBERG

Afgelopen 27 oktober vond de voorleeswedstrijd op basisschool de Zilverberg plaats. Alle kinderen mochten meedoen! In groep 5 hing een lijst waarop kinderen zich aan konden melden.

Op verschillende momenten mochten kinderen een stuk voorlezen aan de hele klas. Nadat iedereen die zich aangemeld had voorgelezen had, was het tijd om te stemmen. Alle kinderen uit groep 5 schreven op een briefje wie zij de beste voorlezer vonden. De stemmen werden geteld door juf Tessa.

De winnaar van de voorleeswedstrijd was:

Joanne Hendriks!

Joanne vond het voorlezen spannend, omdat dit haar eerste keer was. Joanne heeft voorgelezen uit 'Kleine pinguïn is zijn knuffel kwijt'. Als voorbereiding heeft Joanne op school en thuis geoefend. Thuis las ze voor aan haar familie, maar ook oefende ze op haar kamer. Joanne oefende elke dag! Ze oefende met het opkijken uit het boek en soms ook even stoppen met lezen, dat is belangrijk bij het voorlezen. Ook heeft Joanne veel over haar boek verteld aan haar familie en andere mensen ter voorbereiding. Als dat oefenen is niet voor niets geweest, want ze kon daardoor dus als beste van de hele school voorlezen! Joanne had zelf niet verwacht dat ze zou winnen.

De jury, bestaande uit kinderen en een leerkracht, koos haar als voorleeskampioen van de Zilverberg 2023-2024. Haar tip voor andere voorlezers: goed oefenen!

DOOR NICO AALDERING

VOORSPEELAVOND KNA

De voorspeelavond voor jonge muzikanten georganiseerd door muziekvereniging KNA zal ook dit jaar weer plaatsvinden. Dus bespeel je een muziekinstrument en wil je samen met andere muzikanten van je laten horen, meld je dan aan en kom meedoen. Nodig ook je familie en vrienden uit om te komen luisteren. Iedereen is welkom!

De voorspeelavond zal plaatsvinden op donderdagavond **13 juni** aanstaande **om 19.30** uur in het Verenigingsgebouw te Overasselt. Je kunt je aanmelden door een mailtje met je contactgegevens naar info@knaoverasselt.nl te sturen. Dan nemen wij vervolgens contact met je op.

EEN VERGETEN VERHAAL UIT DE OORLOG

Afgelopen jaar kreeg onze burgemeester een brief van een zekere heer Kowalski met de vraag of het niet gepast was om wat meer aandacht te schenken aan een dorpsbewoner van Overasselt die zich in de oorlog bijzonder onderscheiden had. Dhr Kowalski was via vererving binnen de familie in het bezit gekomen van een doos met persoonlijke documenten van een in 1997 overleden oom van zijn vrouw t.w. dhr Martien Dinnissen. Deze voormalige dorpsbewoner was in Overasselt ook wel bekend onder de naam Tien de Koster; vader Hend en broer Wim zijn jarenlang koster geweest in de RK kerk.

Via de burgemeester kwam het verzoek bij het Erfgoedplatform en verder onderzoek leverde het volgende verhaal op.

In de oorlogsjaren was het verzet actief bij het helpen van gecrashte piloten en ontsnapte krijgsgevangenen. Na de oorlog heeft de Franse staat een aantal malen een oorkonde verleend aan Nederlandse verzetslieden die zich bij deze hulp onderscheiden hadden. Op 6 juli 1949 viel die eer ten deel aan Tien de Koster. Een jaar later kregen Wim van Dreumel uit Overasselt en Jan Arts uit Malden ook zo'n onderscheiding. Het onderschrift was in alle gevallen van President Charles de Gaulle! Aan Tien Dinnissen werd later ook nog het Franse Croix de Guerre met bronzen ster uitgereikt vanwege 'secourir de nombreux prisonniers de guerre' (redden van talloze krijgsgevangenen).

Nadere informatie in detail over de wijze van werken binnen de verzetsgroep hebben we nog niet kunnen achterhalen. Daarvoor zijn de dossiers in Frankrijk tot nu toe te weinig toegankelijk gebleken. Verder zijn de drie betrokkenen zelfs in de eigen familiekring allen erg terughoudend en bescheiden geweest over hun verzetswerk tijdens de oorlog.

Tien Dinnissen had geen kinderen en zijn neefje/oomzegger Kowalski kreeg pas via een 'geërfde' doos met persoonlijke spullen kennis van een en ander. De kinderen van Jan Arts kwamen pas na het overlijden van pa de oorkonde uit Frankrijk tegen en wisten daarvoor niet van het bestaan ervan. Wim van Dreumel die in Overasselt o.m. bekend is vanwege zijn door de werkgroep Worsum gepubliceerde familiechronieken heeft daarin nooit enige verwijzing naar het oorlogsverhaal gemaakt. Het niet opzoeken van publiciteit is dan ook de reden dat dit verhaal ook onder de ouderen binnen het dorp weinig bekend is. Uit de overgebleven bescheiden en de gesprekken met de

TIEN DINNISSEN

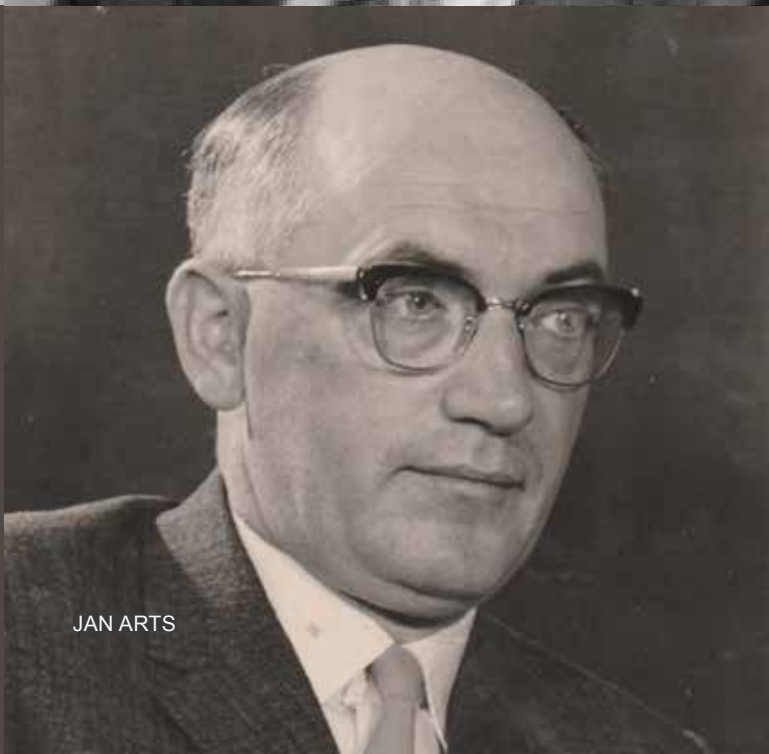
nazaten valt te concluderen dat sprake was van een samenwerkende verzetsgroep. Tien Dinnissen werkte als automonteur bij het autobedrijf van Jan van de Crommert in Nijmegen dat o.m. handelde in oude legervoertuigen en hij startte later een eigen bedrijf achter zijn woonhuis in de Hoogstraat. Hij repareerde ook landbouwwerktuigen en kwam veel bij de boeren in de regio; dat netwerk was natuurlijk belangrijk voor het vinden van onderduikadressen. Tien was 'voor de duvel' niet bang en elders in dit blad is een van de sterke verhalen over hem door (ver) familielid Theo Dinnissen weergegeven: 'De fiets van ome Tien'. Zijn schoonzus, de vrouw van koster Wim, leverde ook support: ze was onderwijzeres (juffrouw van Lier) en sprak Frans.

WIM VAN DREUMEL

De nu nog in Nijmegen wonende 81-jarige Frans van Dreumel wist te vertellen dat zijn stiefvader in de oorlogsjaren aan de Tempelstraat woonde tegenover het veerhuis Den Tempel en met de veerbaas (de Schoer) de afspraak gemaakt had dat hij het roeiveer mocht gebruiken voor het overzetten van geallieerde vliegers en ontsnapte krijgsgevangenen. Hij had de sleutel van het hok waar de roeipanen van de boot lagen; 'een theedoek over de waslijn was het codesignaal dat er bezoek was, want je kon niemand vertrouwen'.

Van Jan Arts is bekend dat hij als gemeenteambtenaar binnen het gemeentehuis van Malden bij het verzet betrokken was en zich o.m. bezig gehouden heeft met de vervalsing van persoonsbewijzen.

JAN ARTS

Tijdens de herdenkingsbijeenkomst in de Market Garden week op 18 september a.s. zal aandacht geschonken worden aan deze dappere plaatsgenoten. Neef Kowalski en de zonen van Wim van Dreumel en Jan Arts hebben aangegeven daarbij aanwezig te zullen zijn.

DE FIETS VAN OME TIEN - 1944

Ome Tien was de trotse bezitter van een oer hollands Fongers rijwiel, dat hij in april 1940 net voor aanvang van de oorlog had gekocht. De eerste oorlogsjaren had hij hem verstopt onder stro in het achterhuis. Hij was vrijgezel, woonde nog thuis en werkte bij een garage in Nijmegen als automonteur. Hier ging hij naar toe met een oude damesfiets die hij zelf in elkaar had geprutst.

Omdat hij door de oorlog geen baan meer had verhuurde hij zich soms als losse arbeidskracht. Ome Tien was een handige knaap die voor vele problemen een oplossing had. Zo was zijn Fongers altijd beladen met een pioniersschop, omdat hij het een handig ding vond. Het was een Duitse Feldspade die hij ooit gejat had van een Opel legerauto, die bij een café in Heumen gestald stond. Deze had hij vast geknoopt met twee touwen, een aan zijn pakkendrager en de andere aan de stang. Zo kon hij fietsen zonder dat hij er last van had.

Op een avond in 1943 kwam hij rond 21.00 uur van Hatert af gefietst richting Overasselt. Bij een kennis had hij de moestuin omgespit en nog even na zitten praten. Het schemerde al een beetje, de spertijd kwam eraan en omdat het licht regende trapte hij flink door. Bij boerderij 'de Diervoort' fietste hij dwars door het bos richting de Hessenbergseweg. Hij nam allerlei paadjes om geen moffen tegen te komen en was bang om na spertijd nog op straat te zijn. Plotseling sprong er vlak bij de wetering van achter een boom een dronken Duitse soldaat voor zijn fiets die riep dat hij moest afstappen. Ome Tien schrok zich te pletter en vroeg zich af hoe hij die zatlap nou had kunnen missen. De Duitser hing zijn pistoolmitrailleur een Bergmann MP18 op zijn rug en vorderde de fiets. Eerst wist ome Tien niets te zeggen en maakte een verlegen indruk. Hij zag wel dat de Duitse soldaat erg wankel op zijn benen stond met een lucht van alcohol om zich heen. Ome Tien vroeg bijna smekend of hij de schop mocht houden. "Hier moet ik mijn brood mee verdienen", klaagde hij. De Duitser die schijnbaar toch gevoelens had zei: "Neem hem maar eraf en maak dan dat je wegkomt." Ome Tien knoopte de twee touwtjes los en nam de schop in zijn hand. Zonder na te denken ramde hij zo hard als hij kon de schop tegen het hoofd van de Duitser. Deze viel duizelend achterover op zijn rug en greep vertwijfeld naar zijn Walther P38. De volgende klap die ome

Tien uitdeelde was alweer op het hoofd van de ongelukkige. Het was maar goed dat de soldaat geen helm droeg. Bij de derde slag raakte hij buiten bewustzijn en ome Tien pakte vlug het Walther pistool en sleepte de soldaat een droge sloot in. Hij wou de Duitser in een duiker die daar net onder de weg door ging verstoppen. Alleen het slappe lichaam werkte niet erg mee, daarom lukte het niet. Hij liet daarom de soldaat gewoon liggen. Het enige wat hij dacht was weg van hier en fietste richting huis of de duvel hem op zijn hielen zat. Hardop tegen zichzelf pratend; wat denkt die rotmof wel mijn fiets stelen die ik met hard werken heb verdiend. Angsten overvielen hem omdat hij dacht dat hij de soldaat had dood geslagen.

De volgende drie dagen durfde hij zich niet buiten te vertonen. Hij vond het wel vreemd dat hij niets hoorde over het voorval. Het pistool verstopte hij achter een losse plank van het wc plafond. Het gekke was dat niemand uit het dorp over dit voorval sprak. Zo ging hij na een week met buurman Thies op de platte kar mee hout halen in het bos. Ze kwamen langs de bewuste plek en tot zijn grote opluchting was er niets te zien in de sloot. Ome Tien riep tegen zijn buurman dat hij even moest stoppen omdat hij nodig plassen moest. Vlug sprong hij in de sloot om te kijken of die Duitser niet in de duiker was gekropen en daar was overleden. Zijn hart sloeg over van blijdschap ook daar was niets van de Duitser te zien. Ineens hoorden ze een hels kabaal, er kwam een Duitse tank aan. Ome Tien bedacht zich geen moment en kroop vliegens vlug de duiker in om zich te verstoppen. De tank stopte vlakbij de wagen en er kwamen onmiddellijk een paar soldaten uit met hun geweer in de aanslag. Een van hen had een erg gehavend gezicht. Ze zagen dat de platte wagen leeg was maar moesten precies weten waarheen buurman Thies ging. Deze vertelde dat hij hout

ging halen in het bos bij het Meeuwen ven. De soldaat met het gehavend gezicht beval hem: "Kom van de bok af." Toen moest hij recht voor hem komen staan. De Duitser was wel een kop groter dan buurman Thies. Hij zei verder niets, maar schudde met zijn hoofd nee. De buurman mocht weer vertrekken alleen keek deze steeds om zich heen waar ome Tien gebleven was. De Duitsers werden kwaad dat hij niet meteen vertrok en gaven het paard plots een klap met de kolf van een geweer. Het paard schrok hier zo van dat het het op een lopen zette. Thies die hier niet op gerekend had donderde zo achterover van de bok af. De Duitsers lagen dubbel van het lachen en dachten nergens meer aan en vertrokken met hun tank.

Na drie uren durfde Ome Tien geheel onder de modder uit zijn schuilplaats te komen om te kijken of alles veilig was. Hij struinde door sloten en weilanden naar huis om zoveel mogelijk de openbare weg te ontwijken. Dezelfde avond kwam Thies informeren waar ome Tien toch gebleven was tijdens het voorval. Hierbij had deze hele spannende verhalen te vertellen zo ook dat hij voor een soldaat met een erg gehavend gezicht had moeten staan. Toen ome Tien de verhalen had aangehoord zei hij niets maar dacht wel bij zijn eigen, man o man wat heb ik geluk gehad. Hij sprak een gebedje uit en stak een kaarsje op voor het heilig hartbeeld wat in zijn kamer stond.

REACTIE OP ARTIKEL OVER DOOR SANDERS

Geachte redactie,

Met veel belangstelling heb ik het verhaal van Door Kruisbergen-Sanders in het eerste nummer van 2024 van de Dorpskrant Overasselt gelezen. Doortje Sanders (zoals wij haar vroeger altijd noemden) heeft toch een deel van onze jeugd uit gemaakt. Wij woonden destijds op het adres A12b wat nu Koningin Julianastraat no. 5 is. En Doortje hielp mijn moeder in de huishouding.

In haar verhaal had zij het over een bom inslag op de hoek van de Kasteelsestraat en de Sleeburgsestraat, in de bijlage vindt u een foto van de bomkrater. De foto is genomen van de Kasteelsestraat en op achtergrond ziet u de Sleeburgsestraat. Op de foto ziet u : v.l.n.r. onbekende persoon; de man in de overal is mijn vader Ben Arts; de man met fiets is waarschijnlijk een leraar van de lagere school; de man met de handen op de rug is Jansen (de Bus), hem behoorde waarschijnlijk ook het paard en de kar op de achtergrond; overige personen zijn onbekend.

met vriendelijk groet, Jacques Arts

DOOR MIEKE DE GRAAFF

LUCHTFOTO VAN HET TWEEDE HUIS

HET TWEEDE HUIS IN NEDERASSELT

Samen delen – Samen zorgen – Samen zijn

Het is al weer 34 jaar geleden dat de zusters van de kloosterorde JMJ besloten Nederassel te verlaten. Hun klooster werd gesloten en het gebouw kwam te koop te staan. Op initiatief van Afra Grienberger kwam een groep mensen in actie om het klooster aan te kopen en geschikt te maken voor de opvang van mensen die tijdelijk, als gevolg van een crisis in hun leven, geen veilig onderkomen hebben. Een plek waar zij tot rust kunnen komen en zich kunnen voorbereiden op een verantwoorde terugkeer in de maatschappij. Met financiële hulp van o.m. de kloosterorde zelf, de gemeente Heumen en vele donaties werd het klooster aangekocht en zo werd 'Het Tweede Huis' gesticht. Nog steeds wordt daar door vrijwilligers, o.l.v. één betaalde coördinator, 24/7 een tijdelijk thuis geboden aan mensen die deze opvang zo hard nodig hebben. Tijd voor een hernieuwde kennismaking.

Vrijwilligers

Om een beeld te krijgen van de huidige situatie van 'Het Tweede Huis' sprak ik met coördinator Marijke Graat en inwonende vrijwilliger Bram Brown.

Er is natuurlijk in die 34 jaar heel wat water door de Maas gegaan, maar er wordt nog steeds door de vele vrijwilligers gewerkt aan het onderhoud van het gebouw en de prachtige tuin eromheen. Maar vooral om de bewoners tijdelijk een veilig en rustig thuis te bieden. Bram is een van de vier

vrijwilligers die binnen het klooster een eigen appartement heeft. Samen met zijn collega's zorgt hij o.m. voor de nachtdiensten. Om 23.00 uur 's avonds gaat de deur op slot en controleert hij of er in de keuken voldoende voorraad is voor het ontbijt de volgende morgen. Daarna gaat hij slapen, maar mocht een van de bewoners een acuut probleem hebben dan kan deze altijd bij de nachtdienst terecht.

'Het Tweede Huis' is destijds gestart met ongeveer 40 vrijwilligers in een veelheid van functies. De bewoners hebben een luisterend oor nodig en begeleiding bij terugkeer naar de maatschappij. Maar ook de huishoudelijke dienst, het technisch onderhoud van de gebouwen en de zorg voor de prachtige tuin, alles wordt door vrijwilligers gedaan. Nog steeds draait 'Het Tweede Huis' naar behoren, maar sinds de coronaperiode, die vrijwilligerswerk voor mensen van buiten het huis vrijwel onmogelijk maakte, is het aantal medewerkers toch wel sterk gedaald. Daardoor komen sommige zaken niet van de grond zoals het onderhoud van de tuin en het inrichten van de langgewenste kruidentuin.

Bewoners

De mensen die in 'Het Tweede Huis' hun toevlucht vinden hebben tijdelijk geen eigen woonruimte. Dit kan komen door schulden of een woningbrand waardoor zij dakloos zijn

geraakt, door relatieproblemen waardoor zij zich thuis niet meer veilig voelen, door een burn-out, of door een andere oorzaak. Zij hebben behoefte aan rust, reinheid en regelmaat. En dat wordt hen geboden aan het Kerkklaantje in Nederasselt. Wel wordt van de bewoners verwacht dat zijzelf ook meewerken aan de huishoudelijke taken, of deze nu binnen- of buitenshuis zijn. Er is een rooster voor dienstdoende medewerkers, maar ook voor de bewoners.

Minstens een keer per week heeft een bewoner een gesprek met een mentor (een vrijwilliger met meestal een achtergrond op het maatschappelijk vlak). De bewoner moet zelf inzicht hebben in zijn/haar eigen problematiek en open staan voor mogelijke oplossingen. Hij/zij moet ook zelf stappen daarin willen zetten. De duur van een opname probeert men tot één jaar te beperken. Dit lukt niet altijd, maar dit blijft wel het streven. Een opname van enkele weken wordt niet gedaan omdat de periode dan te kort is om in het huis, tussen de andere bewoners, te aarden. Mensen die met ernstige psychische problemen of met verslavingsproblemen kampen, kunnen

niet worden opgenomen in 'Het Tweede Huis'. Ook zijn stellen niet welkom. Wel een ouder met kinderen.

In het huis is plaats voor maximaal 15 bewoners, al of niet met kinderen. In de loop van de afgelopen 34 jaar hebben zo al meer dan duizend personen (mannen, vrouwen en kinderen) in 'Het Tweede Huis' de rust en hulp gevonden die nodig was om weer op te krabbelen.

Meehelpen?

Wil je ook als vrijwilliger betrokken zijn bij dit maatschappelijk belangrijke en succesvolle project? Kijk dan eens op www.stichtinghettweedehuis.nl, of maak eens een afspraak (024 6221281) en ga op bezoek in 'Het Tweede Huis' aan het Kerkklaantje 10 in Nederasselt.

Financiële steun is uiteraard ook altijd welkom op Rabobank: NL39 RABO 0158 6699 16 of ING: NL26 INGB 0006 2400 47
ANBI nummer:3300.

DOOR BEN SIEBELS

KNOPEN OF KIEZEN

Wandelknooppuntennetwerk Dorpsplatform Overasselt

Zo'n 10 jaar staan en hangen ze al in de wandelgebieden rondom Overasselt: De wandelknooppuntenpaaltjes met nummerbordjes. Hiermee kunnen wandelaars zonder te verdwalen in onze mooiste wandelgebieden de weg vinden. Dit wandelroutenetwerk is destijds door een werkgroep van het Dorpsplatform Overasselt (DPO), samen met de Gemeenten Heumen en Wijchen, gerealiseerd en wordt sindsdien door vrijwilligers in stand gehouden. Wandelaars maken er graag gebruik van en het is daarom niet verwonderlijk, dat uitbreiding van de wandelmogelijkheden over een groter gebied al enige tijd op de agenda staat bij het Routebureau van het TVAN (Toerisme Veluwe-Arnhem-Nijmegen). Deze uitbreiding, met de nodige aanpassingen, gaat binnenkort van start. Dit betekent dat het wandelknooppuntennetwerk niet meer verzorgd zal gaan worden door genoemde werkgroep van DPO.

Het TVAN werkt daarvoor samen met het Toeristisch Ontwikkelingsbureau Uiterwaarde en Folkersma Routing en Sign. Zij bouwen ons bestaande

'Wandelroutenetwerk Rijk van Nijmegen Zuid' om van een Knoppennetwerk naar een Keuzeroutenetwerk, zoals die ook al elders in de Provincie Gelderland zijn gerealiseerd. Tevens worden de wandelnetwerken rond Malden en Wijchen uitgebreid. Deze keuze is gemaakt om voor een groter gebied uniforme bewegwijzering te realiseren.

Een Keuzeroutenetwerk is flexibeler van opzet en biedt de mogelijkheid om de vele Ommetjes en Themawandelingen in onze Gemeente middels kleuren te bewegwijzeren. Daarnaast blijven de knooppunten bestaan en kunnen wandelaars als vanouds hun eigen route bepalen. Binnenkort wordt de nieuwe bewegwijzering geplaatst. Het netwerk moet deze zomer gereed zijn. Ook het onderhoud wordt dan door het TVAN overgenomen.

Tijd dus om alle enthousiaste vrijwilligers te bedanken voor hun creativiteit en jarenlange inzet. Zij hebben de realisatie en instandhouding van ons wandelnetwerk mogelijk gemaakt!

FRANS OP EEN SCOOTER

Doordat de schrijver van dit artikel zelf al jaren apneu patiënt is en een succesvolle therapie volgt met een CPAP werd hij getroffen door het verhaal van Frans.

Frans is geboren in 1957 in Heumen. Is gehuwd met Ine, en samen hebben ze een prachtig bedrijf opgebouwd dat inmiddels door zijn kinderen gerund wordt, maar waar hij het liefst nog dagelijks zijn handen uit zijn mouwen steekt. Frans kon niet zo goed leren, althans niet op school, maar is wel handig en kan ook erg goed mensen lezen. En heel erg hard en veel werken. Nou en... zou U zeggen, wat heeft dat met apneu te maken? Daar kom ik nu op. Frans werkte altijd heel hard en heel veel. En als hij thuis kwam viel hij in slaap. In de loop der jaren werd die slaap steeds langer, dieper en lawaaiiger. Frans genoot ervan maar Ine niet. Door Ine werd hij gestimuleerd dat eens te laten onderzoeken en in 2010 werd hij als apneu patiënt gediagnostiseerd. Voor de kenners: 72 ademstops per uur, best veel. En zoals dat vaak met apneu patiënten gaat, zonder partner suddert het gewoon door en verandert er niets. Voor zover wij nu kunnen nagaan zijn apneu patiënten niet alleen vaak moe maar ook ontzettend eigenwijs. Dat het in het verkeer altijd goed is gegaan; volgens Ine had hij een engeltje op zijn schouder.

Dus Frans ging aan de CPAP, een blaasapparaat dat de keel open houdt. Na 12 jaar, in 2022, kreeg hij pijn op de borst en is hij teruggegaan naar de longarts. Hij kwam thuis met de boodschap: door de CPAP werden zijn longen waarschijnlijk lui en moest hij maar eens een tijdje stoppen met de therapie. Thuis werd er weer steeds meer geslapen, Frans werd niet meer fit volgens Ine, maar och, Frans voelde

zich steeds beter, naar eigen zeggen. In 2023 moest hij zijn rijbewijs verlengen. Frans had alle rijbewijzen dus dat moet eens in de 5 jaar. Bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer was bekend dat hij een therapie apparaat had. Maar Frans dacht: als ik nou alleen maar BE houd, dan hoef ik het apparaat niet te melden en dus ook niet gekeurd te worden. Daar ging het mis! Frans werd niet goedgekeurd, moest zijn rijbewijs inleveren en eerst aantonen dat hij gedurende minimaal 3 maanden zijn therapie volgde. En dan maximaal 15 ademstops. Omdat Frans altijd in oplossingen denkt kwam er een scooter, want dat rijbewijs was als enige niet ingetrokken.

Na 3 maanden goed gedrag kreeg Frans zijn rijbewijzen terug, nu voor 3 slechts jaar, omdat het CBR kennelijk besloten heeft hem dan nog maar eens te controleren.

Welke les kunnen we als apneu-patiënt hiervan leren?

Les1 : luister wat beter naar je partner.

Les2: houdt je CPAP in ere.

En dan nog een aanbeveling voor de partners: Hou vol!

OVERASSELT IN HET LANDELIJKE NIEUWS

De werkgroep, die zich bezighoudt met het ontsluiten van de geschiedenis van ons dorp, speurt regelmatig in oude archieven. Op zoek naar informatie over thema's of gebeurtenissen waar zij over willen schrijven, is er soms een 'bijvangst'. Zoals hieronder het verhaal uit een krant uit 1818!

De kerk in Heumen, hiernaast afgebeeld, is de plek waar de heer Masman predikant was.

Wonderbaarlijke redding van een drenkeling op Worsum

Overasselt den Junij 1818

Wekelijks nieuws

De vrouw van Peter Beerens, dagloner, wonende in de Buurtschap Worsum, gisteren even voor den middag, in het achterhuis, bezig zijnde met werken, miste zij haar kind, ongeveer derdehalfjaar oud; dadelijk, met bezorgdheid en met de hulp van de vrouw van Hermanus Gerrits, naar dezelfde zoekende, vondt men het in den omtrek van het huis, in eene sloot, onder water liggen. Toen men het kind daar uit haalde gaf het geene de minste teekenen van leven. Men ontstak oogenblikkelijk een groot vuur, legde het kind daarvoor, met het liefdadige oogmerk het te verwarmen, terwijl met tevens, door deze jeugdige drenkeling in eene vooroverliggende houding te plaatsen, zijn best deed om het van het ingezwolgen water te ontslasten. Toevallig kwam de heet J. C. Masman, predikant te Heumen, langs dit huis. Het geschreeuw van een ander kind, dat naar den vader, niet ver daarvandaan arbeidende, liep, om hem van het droevig ongeluk kennis te geven, en het gekerm der beide vrouwen, in het huis, deden hem besluiten daar in te gaan, om van het gebeurde kennis te nemen. Dadelijk nam hij het schijn-dode kind op zijn knieën; ontdeed het van zijne natte klederen; droogde en wreef het, op eenen gematigde afstand van het vuur; onderzocht, of mond en neusgaten ook met modder bezet waren; verharde in het wrijven met doeken en

brandewijn; en stelde verder de middelen in het werk, die men gewoon is bij drenkelingen te gebruiken en de omstandigheden aan den hand gaven. Toen gebood hij de weenende en troostelooze, en daarbij hoogzwangere moeder van het kind, zich onverwijld te ontkleden, en te bed te gaan liggen, en het kind, dat na alle aangewende moeite, nog geen de minste teekenen van leven gaf, bij zich te nemen. Dit geschiede; en door haar koestering en de natuurlijke warmte van haar lichaam, bespeurde men, na enige minuten, enige beweging aan de borst, het welk van dat gelukkig gevolg was, dat het kind allengskens meerdere bewijzen van leven gaf, en volkomen gered werd.

Men verbeelde zich de vreugde en blijdschap der ouders en de dankbaarheid aan den heer Masman, die hier door zijne ijverige hulp en trouwe bijstand, als een middel in de hand der Voorzienigheid gebruikt werd, om een kind te behouden, dat anders, door onkunde en verkeerd aangewende middelen, waarschijnlijk een prooi des doods zoude geworden zijn.

DORPSKALENDER

28 APR 15:00

Buurderij De Lage Hof
Buurderij De Lage Hof

Zondagsessie: THE HAPPY STONES

29 APR 14:00

27 MEI 24 JUN

10 JUN

Vrije Inloop

Verenigingsgebouw

Bingo in het Verenigingsgebouw

Kom gezellig meed

2 MEI 19:00

6 JUN

alzheimer nederland

MFC Maldenstijn

Alzheimer Café

3 MEI 14:00

7 JUN

REPAIR CAFE

Verenigingsgebouw

RepairCafé

3 MEI 20:00

17 MEI 31 MEI

14 JUN 28 JUN

Verenigingsgebouw

Dio Dansen

creatio Societas Overasselt

3 MEI 20:30

7 JUN

Verenigingsgebouw

Bijeenkomst RVO in Verenigingsgebouw

7 MEI 14:00

4 JUN

Buurderij De Lage Hof

Inloopmiddag Buurderij

9 MEI 14:00

Bier-Zon-Derdag

Eetcafé Zafencentrum De Zon

Bier-Zon-Derdag

10 MEI 20:00

Verenigingsgebouw

Boekpresentatie: leven en werken van Hend de Kleijn

18 MEI 10:00

15 JUN

De Lage Hof

Ambachten in werking

Ambachten in werking

26 MEI 12:00

Maasweide bij Den Tempel

Veldschuur Overasselt: Start Seizoen Festival

29 MEI 19:00

26 JUN

Ontspannen en ontmoeten

Hobby-avond: Ontspannen en ontmoeten

Verenigingsgebouw

2 JUN 15:00

Maasweide bij Den Tempel

Veldschuur Overasselt: Stripped Acoustic Band

2 JUN 15:30

Anthוניus Abt kerk

"Wegwijs", concert van Een voor Twaalf

3 JUN 14:00

Vrije inloop

Verenigingsgebouw

Terug naar de tijd

Kom gezellig meed

9 JUN 15:00

Maasweide bij Den Tempel

Veldschuur Overasselt: Sweet Bourbon

13 JUN 19:30

MFC Maldenstijn

Go Dance 50+

13 JUN 19:30

Verenigingsgebouw

Voorspeelavond KNA

16 JUN 15:00

Maasweide bij Den Tempel

Veldschuur Overasselt: PEBB

23 JUN 15:00

Maasweide bij Den Tempel

Veldschuur Overasselt: BLUESRIDGE AVENUE

POPCLASSICS & MORE